

ת"פ 18/62497 - מדינת ישראל נגד דמיטרי דיקוּי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 18-62497 מדינת ישראל נ' דיקוּי

ח

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד תמרה ולדן מימון
נגד
הנאשם דמיטרי דיקוּי
ע"י ב"כ עו"ד ניר אלפסה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות החזקת סם שלא לצריכתו העצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המוסכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים").

בהתאם לעובדות בהן הורשע, בתאריך 26.7.2017 החזק הנאשם ב"קיוסק" אשר בבעלותו בתל אביב-ב-90 שקיות של סם מסוכן מסוג B-FUB-AMB שלא לצריכתו העצמית, ללא היתר כדין או רישיון מעת המנהל.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקير שירות המבחן. מדובר בנאשם בן 50, ליד אוקראינה אשר עלה ארץיה בשנת 1999, נשוי ואב לשלווה ילדים. לאחר עלייתו למד הנאשם הנדסתALKTRONIKA, השתלב בעובדה בתחום ואף ניהל חברת עצמאית וכן חניות למכרז מזון. שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירה עמדו לחיצים בהם היה נתון הנאשם שאף פנה לשימוש מזדמן וחברתי בשם מסווג "ניש גאי". שירות המבחן התרשם כי לנאשם אין דפוסים עבריניים והתמכרותיהם והציג את האחריות שביטהו כלפי ביצוע העבירה וככלפי תפకידו כהוראה מצרפת. שירות המבחן הוסיף כי מאז ביצוע העבירה בחר הנאשם לשנות את מקצועו, החל וסיים לימודי משפטים וחדל מלהשתמש בסמים. בנסיבות אלה, כאשר הנאשם נמצא כתהמתחות והרשעה תפגע ביכולתו לקבל רשות עורכת דין, המליץ שירות המבחן לשקלול בחיזב את ביטול הרשעה וכן להטיל על הנאשם של"צ למשך 200 שעות.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעתירת הנאשם לבטול הרשותו וטענה כי המקירה אינו עומד בתנאים הנדרשים לשם הימנעות מהרשעת הנאשם, הן בשל חומרת העבירה והן בשל חוסר הוכחת נזק קונקרטי. ב"כ המאשימה צינה את הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, הפניה לנسبות ביצועה ועתה

עמוד 1

לקביעת מתחם ענישה הנע בין 5 חודשים מאסר ועד 18 חודשים, לצד ענישה נלוית. לאור גילו של הנאשם, היעדר עבר פלילי, נטילת האחירות על ביצוע העבירה, חלוף הזמן ונסיבות חייו, טענה ב"כ המאשימה כי יש מקום את הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה ולגזר עליו מספר חדש מאסר שירצוז בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, קנס ופסילת ראשון נהיגה על תנאי. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לביסוס טיעוניה.

4. ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעה וזאת בשל נסיבות חייו של הנאשם, המלצה שירות המבחן, חלוף הזמן, וכן הפגיעה שתגרם לנאם בעיסוקו בעתיד זאת לאחר שקיבל אישור מיוחד לביצוע ההתמחות (**טן/1**). לטענתו, קיימں סיכון ממשועוט כי הנאשם לא יוכל להתפרק כעורך דין לאחר סיום התמחותו ככל שהרשעתו לא תבוטל. ב"כ הנאשם טען כי ההחלטה אליה הפנתה ב"כ המאשימה עוסקת במקרים חמורים מהמקרה הנוכחי בו הנאשם לא הפיז את החומר ללקוחותיו, וכן הציג פסיקה ממנה ביקש ללמוד כי חומרת העבירה ואי הצבעה על נזק קונקרטי אינם מובילים בהכרח לדחיתת המלצה השירות המבחן. לפיכך, עתר לביטול הרשעת הנאשם ולהטלת של"צ. לאחר שבית המשפט הבahir כי העתירה לביטול הרשעה נדחתה, טען ב"כ הנאשם כי מתחם הענישה מתחיל במאסר מוותנה, בהתחשב בכך שאין מדובר ב"סמ' קשה" וכן בהתבסס על ההחלטה שהגיש. בנסיבות האישיות של הנאשם, טען בא כוחו כי יש מקום ברף הנמנוע ולהטיל עליו מאסר מוותנה והתחייבות, ענישה אשר יתכן כי תוכל לס"ע בידי הנאשם לשכנע את גורמי לשכת עורכי הדין לקבלו חבר הלשכה לאחר סיום ההתמחות.

5. הנאשם טען כי לא התקoon להחזיק בסמים וכי הבעיה נעוצה בכך שלא בדק את האיסור בהחזקת החומר.

דין והכרעה

סוגיית אי הרשעה

6. בחינת סוגית ביטול הרשעה פלילית, קודמת לבחינת הענישה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (רע"פ 19/2019 גוז מרסלו אדוֹרדו נ' מדינת ישראל, פסקאות 8 ו-11 (19.5.2019)). בנוסף, הנסיבות הנבחנות בעת קביעת מתחם העונש הולמים אין מתייחסות לנסיבותו האישיות של הנאשם, לעומת זאת הצורך בבדיקה בעת דין בסוגיות ביטול הרשעה.

לפיכך, אדון תחילה בשאלת האם מדובר במקרה חריג בו יש להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם.

7. את סוגיית אי הרשעה יש לבחון בהתאם לשני התנאים המctrברים שנקבעו בהלכת כתב (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ב(3) 337 (1997)): סוג העבירה מאפשר לוותר על הרשעה וכן פגיעה חמורה בשיקום הנאשם עצם הרשעתו. הлик זה יוחד במקרים חריגים ווציאי דופן, בהם נוצר פער קיוני בין עצמת פגיעה הרשעה בנางם לבין התועלת הציבורית כתוצאה מההרשעה. בנוסף, נקבע כי על הנאשם לבסס בריאות את טענתו לפגיעה חמורה ו konkretitit בסיכוי שיקומו, וכי אין די בטענה כללית לפיה "כל הנראה" יגרם נזק (רע"פ 19/2019 **עופר לוי נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 והאסמכתאות הרבות המפורחות שם (24.3.2019), להלן: "**ענין לוי**"). עוד נקבע, כי אין להדרש לאפשרות תאורטיות, על פייה עלול להיגרם לנאם נזק כלשהו בעתיד (ע"פ 8528/12 **אלירן צפורה נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 והאסמכתאות שם (3.3.2013); רע"פ 54/15 **פלוני נ'**

מדינת ישראל (27.1.2015); רע"פ 9118/12 פריגן נ' מדינת ישראל (1.1.2013)).

.8. בנסיבות המקרה הנדון, אין מדובר ברף נמוך של עבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הן בשל סוג הסם, כמוותו, אופן החזקתו כמחליק ל-90 דקות וכן מקום החזקתו המUID על פוטנציאלי מכירתו. שלא כמשמעותו מטעון ב"כ הנאים, אין מדובר בסם קל" אלא בסם סינטטי אשר פגיעתו חמורה יותר וכן ביחס לסם שכזה "על הענישה להיות מרתיעה ומשמעותית" (רע"פ 20/2361 משה בן אדרת נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (6.4.2020)). השפעתם של סמים סינטטיים היא קשה, בעלת השפעות ממוכנות, משנות תודעה, מצב רוח, התנהגות ותפיסה (ראו פירוט ביחס לסמים אלה המכונים "סמי פיצויות" בת"פ(מחוזי ח') 9572-01-15 מדינת ישראל נ' מהאדי ותד, פסקה 3 (3.6.2015), שם משווה בית המשפט סמים אלה ל"סמים קשים". ראו עוד את התייחסות ערכאת הערעור - ע"פ 4915 מהאדי ותד נ' מדינת ישראל (2.11.2015)).

משקל לאופן ייצור סמים אלה, אשר "התנאים בהם יוצרו, היעדר איחידות או שליטה על החומר הפעיל בכלמנה - כל אלה גורמים לסייעו ממשמעותי של המשתמשים מעבר לסטנוקות "הריגולות" הנbowות משימוש באוטם סמים" (ת"פ (מחוזי ת"א) 14-11-48731 מדינת ישראל נ' נתנאל ביטון (11.4.2016)). ניתן עוד ללמידה על הנזק הקשה כתוצאה שימוש בסמים דומים במקרים שאירעו בתקופה الأخيرة, בהתאם לעדכון משרד הבריאות לגבי שימוש בסם מסווג "ניסי גאי" אשר גרם לאשפוז משתמשים רבים בו ואף למאות (הודעות משרד הבריאות מיום 2.10.21, 7.10.21 - אתר משרד הבריאות; דיווח משרד הבריאות לועדת סמים בכנסת ביום 6.10.21 - אתר הכנסת).

החזקת הסם ב"קיוסק" השין לנאים, עונה על הגדרתו כ"סם פיצויות" בשל סוג הסם וכן אופי המקום בו נהוג למכור סם מסווג זה. חלוקת הסם ללא פחות מ-90 דקות מעידה על פוטנציאלי הנזק הרב שעלולה הייתה להביא הפצתו.

במסגרת בחינת סוג העבירה, יש להתייחס אף להשפעה הציבורית הנרחבה ולפגיעה בערך החברתי המוגן, הוא ההגנה על שלום הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים. מדובר בפגיעה בעלת רבדים שונים - החל מצרך הסמים, דרך משפחתו הקרובה ועד לנסיבות הרחוקה אשר נפגעת לא פעם מהצורך במימון צריכת הסם בדרכים פוגעניות:

"**cidou, השימוש בסם מסוכן אינו פוגע במשתמש לבדו, כי אם בבני משפחתו ובזרים לו, בסביבתו הקרובה והרחוקה, ווסףה של השפעתו המחריבה להתפרס על פני החברה בכללותה. הנה כי כן, מעגלי ההרס הקשורים בשימוש בסמים מסוכנים וכייבואם מתרחבים והולכים, מעגליה של אבן הפוגעת במים מורעלים"**

ע"פ 1635 שי יהודה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.8.2014)).

כן, קבע המחוקק את העונש המירבי בגין עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית כעומד על 20 שנות מאסר.

ההחלטה אינה ב"כ הנאים התאפיינה בנסיבות שונים, בין אם בסוג סם קל, בין אם בעבירות סחר בסם מסוכן אך במקריםבודדים בלבד אשר פוטנציאלי הנזק בהם שונה מנסיבות המקרה הנדון, ואף פסיקה בה צוין באופן מפורש כי המקרה אינו עומד בתנאי הלכת כתוב. לא מצאתי בהנימוקות אותם פסקי דין ביסוס מספק לטיעון לפיו סוג העבירה, בנסיבות המקרה, מאפשר את סיום ההליך ללא הרשות הנאים.

בבוחינת מעלה מהצורך, ATIICHIS אף לבחינת מידת הפגיעה בנאש מעצם הרשעתו. ב"כ הנאשם טען כי הרשותו עלולה לפגוע בעיסוקו העתידי כעורכי דין והגיש מסמך לפיו לשכת עורכי הדין אישרה לו לבצע התמחות, בכפוף לחתימתו על טופס אי-הסתמכות (טן/1). סוגית קבלת מועדם לשכת עורכי הדין לאחר שהורשע בעבירה פלילית, נתונה לשיקול דעת הלשכה (סעיף 44 **חוק לשכת עורכי הדין**, תשכ"א- 1961, להלן: "חוק לשכת עורכי הדין"). אין מדובר בהחלטת פסילה גורפת המתヶבת באופן אוטומטי ושרירותי בכל מקרה של הרשעה פלילית, אלא צו המחייב הפעלת שיקול דעת: סעיף 44(א)(1) לחוק לשכת עורכי הדין מחייב כי מדובר יהיה בהרשעה בעבירה בה יש "**משמעות קלון**" וכן כי "**הלשכה סבורה שלאור הרשעה זו אין הוא ראוי לשמש עורך דין**".

בהתחשב בחשיבותו שמצוין החוק בעדכו הגורם המוסמן, הוא לשכת עורכי דין, לגבי רישום פלילי, וזאת לשם הפעלת שיקול דעתו בהתאם לניטבות כל מקרה ומקרה, אני מוצא כי אין לפעול בדרך שתימנע מגורם מוסמן מידע זה. כאמור במרקם בהם נמצא כי הרשעה עלולה להשפיע על כשירותו נאש לעסוק במקצוע מסוים, נקבע שמן הראי הוא שהדבר יבחן על ידי הגורמים המוסמכים:

"הדבר עלולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שכן משנמצא כי אדם ביצע עבירה פלילתית שעולמה להשפיע על שירותו לעסוק במקצוע מסוים מן הראי כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המתאימים"

(רע"פ 18/5018 בזגלו נ' מדינת ישראל פסקה 9 (21.10.2018). ראו עוד לעניין זה: רע"פ 19/3224 אביב נ' מדינת ישראל (28.5.2019); רע"פ 18/1746 פלאהיימר נ' מדינת ישראל (26.4.2018); עניין לוי, שם).

בבוחנת מעלה מהצורך, ובלא שהדבר ישפיע על ההחלטה, אפנה לכך שהנאש החל בלימודיו בסמוך לאחר ביצוע העבירה. בכך, נטל על עצמו הנאשם סיכון כי בסופו של יום עלולה לשכת עורכי דין לבחון את סוגית עברו הפלילי, כפי שנקבע בעניין אחר:

"גם אם המשיב 1 החל בלימודים לפני כן, את מרבית שנות הלימודים עשה ביזדעו כי הוא עתיד לתת את הדין על האירוע הקשה שבפנינו. המשיב 1 נטל סיכון מסוים בכך שהמשיך בלימודיו במקצוע זה דזוקא. צר לנו על כך שלא יוכל לקצור את הפירות מלימודי בנקודת הזמן הנוכחי, אולם על כך היה עליו לחשב בזמן הנוכן"
(עפ"ג(ת"א) 15-06-36931 מדינת ישראל נ' שחר חלפון, פסקה 13 (16.11.2015)).

בנסיבות כוללות אלה, המקרה אינו עומד בתנאים המצדירים הנדרשים לשם ביטול הרשותה הנאש ואין מדובר באחד המקרים החיריגים בהם קיים פער קיצוני בין עצמת הפגיעה בהרשעתה הנאש לבין התועלת כתוצאה מהרשעתו.

לפיכך, הבקשה לביטול ההרשעה נדחתת.

מתחם העונש ההולם

10. נסיבות ביצוע העבירה וכן מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים פורטו בסעיף 8 לעיל. הפסיקה הנוגעת

בעבירות דומות נעה החל ממאסר למספר חודשים בדרך של עבודות שירות ועד למאסר בפועל, בהתאם לנסיבות, לסוג הסם ולכמותו (רע"פ 3807/18 **דמיטרי טרטיאקוב נ' מדינת ישראל** (12.8.18); רע"פ 1473/18 **שМОאל אוחיון נ' מדינת ישראל** (22.4.2018); רע"פ 1830/16 **סאלם רקיби נ' מדינת ישראל** (11.4.2016); ע"פ (ב"ש) 18-09-11776 **משאל אוחנה נ' מדינת ישראל** (16.1.2019)).

לאחר ש שקלתי את נסיבות המקרה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים וכן את הפסיקה הנוגגת, אני קובע כי בתחום הענישה נع בין מספר חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד למאסר בפועל במשך 18 חודשים זאת לצד ענישה נלווה.

העונש המתאים

11. הנאשם בן 50, ומדובר בעבירה היחידה שביצע לאור חייו. הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה, הודה במינוח לו ואף שרota המבחן ציין את התרשומות מהאחריות שגילה הנאשם כלפי ביצוע העבירה. החל משנת 2017 ועד היום, ביצע הנאשם שניוי שימושו במלול חייו בכר שפק משימוש מזמין בסמים והחל בלימודי משפטי לשם הסבה מקצועית. הנאשם התמיד בדרך זו לאור שנים מאז ביצוע העבירה, ונמצא בעת הנוכחות בשלבי התמחות במשפטים. יש עוד להדגיש את התרשומות שרota המבחן כום, כי הנאשם אי דפוסים עבריניים והתמכורותים וכן את מידת אחוריותו כלפי משפטו. מכלול נתונים אלה, הבאים לידי ביטוי לאור תקופה כה ארוכה, מושלב היטב לכך תמונה של הנאשם הנחוש לצאת בדרך חדשה ונורמטיבית, לגביו קיימם בהחלט סיכוי של ממש כי ישתקם.

לפיכך, אני מוצא כי במקרה זה יש לחזור לקוala ממתחם הענישה, תוך הטלת רכיב ענישה ממשי.

אין ספק כי מכלול נתונים אלה מעמוד אף בפניו לשכת עורכי הדין בעת הפעלת שיקול דעתה ביחס לקבלת הנאשם חבר בלשכה.

לאור האמור לעיל החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירה מסווג פשע על פקודת הסמים המסוכנים.

ב. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירה מסווג עונן על פקודת הסמים המסוכנים.

ג. של"צ למשך 200 שעות, זאת בהתאם להמלצת שרota המבחן. בית המשפט הבהיר לנ哿 את משמעות אי עמידה בתנאי צו השל"צ.

ד. קנס בסך 2,500 ₪ או מאסר למשך 7 ימים תמורה. הקנס ישולם בחמשה תשלוםים שווים החל מיום

1.11.21 ומידי חודש בחודשו.

ניתן צו להשמדת הסמים.

המציאות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מיהיום.

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ב, 11 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.